Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XII. — Wydana i rozesłana dnia 27 marca 1875.

29.

Ustawa z dnia 11 marca 1875,

obowiązująca w Margrabstwie morawskiem.

o założeniu i wewnętrznem urządzeniu nowych ksiąg gruntowych w skutek uchwalonego przez sejm Margrabstwa istryjskiego odstąpienia tego przedmiotu prawodawstwu państwa na zasadzie ustępu 2 §-fu 12-go ustawy zasadniczej państwa z dnia 21 grudnia 1867 (Dz. u. p. Nr. 141).

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowię co następuje:

1. Przepisy ogólne.

§. 1.

W Margrabstwie istryjskiem założone będą nowe księgi gruntowe.

Księgi gruntowe będą się rozciągały na wszystkie obręby kraju bez względu czy dla takowych są obecnie utrzymywane księgi gruntowe lub notyfikacyjne lub czy też żadne księgi publiczne nie są utrzymywane, i będą założone z urzędu.

§. 2.

Do ksiąg gruntowych wpisane będą wszelkie nieruchomości i wszelkie prawa, które mają być poczytane za nieruchomości.

Wyjmują się jednak od tego dobra publiczne jakoteż nieruchomości, mające stanowić przedmiot księgi dla kolei żelaznej, lub księgi górniczej.

2. Wewnętrzne urządzenie ksiąg gruntowych.

A. Księga główna.

§. 3.

Wykazy hipoteczne obejmujące nieruchomości jednej gminy katastralnej razem wzięte, stanowią jednę księgę główną. Większe gminy miejskie można podzielić dla łatwiejszego przeglądu na kilka dzielnic, stosownie do miejsca odgraniczonych i dla każdej z nich założyć osobną księgę główną.

W razie potrzeby założone będą tomy dodatkowe dla każdej z osobna księgi głównej.

a) Osnowa wykazu hipotecznego.

§. 4.

Jeden wykaz hipoteczny obejmować ma zwyczajnie tylko jedno ciało hipoteczne.

Atoli można wpisywać do jednego wykazu hipotecznego kilka ciał hipotecznych pomniejszej wartości, do jednego i tego samego właściciela należących, jeżeli nie ma obawy, aby w skutek tego stan hipoteczny uległ zawikłaniu.

§. 5.

Każda nieruchomość, będąca całością fizycznie złączoną, może stanowić samoistne ciało hipoteczne.

O ile dla części domów osobne karty własności i karty ciężarów otwarte być mogą, o tem postanowione będzie drogą rozporządzenia.

Kilka nieruchomości, do jednego i tego samego właściciela należących, można tylko wtedy połączyć w jedno ciało hipoteczne, jeżeli nie są rozmaicie obciążone i jeżeli także pod względem ograniczeń prawa własności nie ma pomiędzy niemi różnicy, lub jeżeli równocześnie z połączeniem usunięte będą przeszkody stojące na zawadzie.

b) Karty wykazu hipotecznego.

§. 6.

Każdy wykaz hipoteczny składa się z karty stanu majątkowego, z karty własności i z karty ciężarów.

§. 7.

Karta stanu majątkowego zawierać ma wszystkie części składowe ciała hipotecznego i te prawa rzeczowe, które są przywiązane do własności ciała hipotecznego lub jego części.

Oznaczenie części składowych ciała hipotecznego zgadzać się powinno z oznaczeniami w katastrze i na mapie katastralnej.

Jeżeli ciało hipoteczne ma nazwę powszechnie znaną, wyrazić takową należy w napisie karty stanu majątkowego.

W napisie tym uwidocznić należy, czy ciało hipoteczne nie znajduje się w stosunku niezupełnej własności.

§. 8.

Jeżeliby osnowa karty stanu majątkowego została w czemkolwiek zmieniona w skutek wpisu na innej karcie, dokonanego, zmianę taką uwidocznić należy z urzędu na karcie stanu majątkowego.

Jeżeli do wykazu gruntu służebnego wpisuje się służebność gruntową, wówczas tak to, jak i wszelką zmianę wpisu, uwidocznić należy z urzędu, jednocześnie z wpisem, w karcie stanu majątkowego władnącego gruntu.

§. 9.

Karta własności służy do wpisywania praw własności tudzież ograniczeń, którym właściciel podlega co do swojej osoby pod względem wolności zarządzania majątkiem.

Nadto uwidocznić należy na karcie własności ograniczenia, na karcie ciężarów wpisywane, którym podlega każdy właściciel w rozrządzaniu ciałem hipotecznem lub jego częścią.

§. 10.

Karta ciężarów zawierać ma wszelkie prawa rzeczowe, na nieruchomości ciężące, jakoteż prawa, na tychże prawach nabyte, tudzież prawa odkupu, pierwokupna i dzierżawy i takie ograniczenia w rozrządzaniu ciałem hipotecznem lub jego częścią, którym podlega każdy właściciel obciążonej posiadłości.

§. 11.

Jeżeli jeden i ten sam wykaz hipoteczny obejmuje kilka ciał hipotecznych, natenczas wpisy, tyczące się każdego ciała hipotecznego, zamieszczać należy na karcie stanu majątkowego w osobnych odstępach, na dwóch zaś innych kartach dla wszystkich ciał hipotecznych w takim porządku, jak po sobie następują.

Wszystkie te ciała hipoteczne oznaczone będą na karcie stanu majątkowego osobnemi liczbami po sobie bieżącemi i do tych oznaczeń odwołać się należy na karcie własności i ciężarów obok wszystkich wpisów, tyczących się tego samego ciała hipotecznego; odwołując się, napisać należy liczby do oznaczenia służące, także literami.

Jeżeliby ciało hipoteczne, razem z innemi w jednym i tym samym wykazie hipotecznym zapisane, miano przenieść do innego wykazu hipotecznego, przenieść go należy ze wszystkiemi wpisami, odnoszącemi się do tego ciała hipotecznego.

c) Rejestry.

§. 12.

Z każdą księgą główną utrzymywane będą rejestry ciał hipotecznych, które się w nich zawierają, tudzież osób, dla których i przeciw którym uskuteczniają się wpisy.

B. Zbiór dokumentów.

§. 13.

Dla wszystkich ksiąg głównych sądu utrzymywany będzie jeden spólny zbiór dokumentów.

3. Postępowanie w zakładaniu ksiąg gruntowych.

a) Władze wykonawcze.

§. 14.

Księgi gruntowe zakładają sędziowie powiatowi nie wyjmując przełożonego sądu delegowanego miejsko powiatowego w Rownem (Rovigno) lub ich zastępcy pod nadzorem prezesów sądu krajowego w Tryeście i sądu obwodowego w Rownem lub urzędników sądowych, których ci wyznaczą.

Zastępcami sędziów powiatowych mogą być tylko tacy urzędnicy sądowi, którzy zdali egzamin sędziowski. Jeżeliby stosunki urzędowe lub służbowe sądu powiatowego wzniecały obawę, że sędzia powiatowy nie zdoła założyć ksiąg gruntowych w sposobie odpowiednim lub w stosownym przeciągu czasu, prezes

sądu krajowego wyższego może poruczyć to zadanie na czas potrzeby innemu urzędnikowi sądowemu, który zdał egzamin sędziowski a który będzie też umieszczony w sądzie powiatowym dla sprawowania służby czasowo.

Podobnież do założenia księgi gruntowej dla miasta Rownego, prezes sądu obwodowego w Rownem może powołać według swego uznania jednego lub więcej urzędników sądowych w tymże trybunale obowiązki pełniących, w miejsce przełożonego sądu delegowanego miejsko powiatowego.

Urzędnicy sądowi, w taki sposób do zakładania ksiąg gruntowych, powołani, sprawować będą samodzielnie czynności, które ustawa niniejsza przekazuje sądom powiatowym i sędziom powiatowym.

§. 15.

Urzędnik sądowy, dochodzeniami kierujący, przybrać powinien, do rozprawy ze stronami przysięgłego pisarza.

b) Zarządzenia przygotowawcze.

§. 16.

Dla przygotowania dochodzeń, które odbędą się dla każdej gminy katastralnej osobno, sporządzić należy na podstawie katastru jak najdokładniejszy spis nieruchomości, w gminie katastralnej położonych i ich posiadaczy, tudzież postarać się o kopią mapy katastralnej.

§. 17.

Dochodzenia odbywać się będą w gminie miejscowej, do której gmina katastralna należy, a na miejscu, o ile to jest potrzebnem do rozpoznania stanu rzeczy.

Dzień rozpoczęcia wyznacza się i podaje do wiadomości przez ogłoszenie, które podać należy w gazecie krajowej i obwieścić we wszystkich interesowanych i sąsiednich gminach, najmniej na dni czternaście przedtem. Ogłoszenie powinno zawierać uwagę, że każdy, którego zbadanie stosunków posiadania ze względu na jego własne prawa, obchodzi, może stanąć i przytaczać wszystko to, co jest zdolne prawa jego wyjaśnić i zabezpieczyć.

§. 18.

Wszystkich wiadomych posiadaczów nieruchomości w gminie katastralnej położonych, których stan posiadania trzeba poddać dochodzeniu, wezwać należy, każdego z osobna, aby się stawili i polecić, aby przynieśli z sobą dokumenta wyjaśniające ich stosunki posiadania.

Posiadaczów, mieszkających w gminie miejscowej, w której dochodzenia odbywać się mają, wezwie zwierzchnik gminy.

Posiadaczów, mieszkających po za obrębem gminy, wezwie pisemnie urzędnik sądowy, kierujący dochodzeniami i postara się aby wezwanie było im doręczone w czasie właściwym.

§. 19.

Jeżeli wezwać wypada posiadaczów bezwłasnowolnych, których zastępcy prawni są niewiadomi i takich, których pobyt jest niewiadomy, a którzy nie

ustanowili pełnomocników, ustanowi sąd powiatowy (§. 14) zastępców, aby ich reprezentowali na rozprawach, tyczących się założenia ksiąg gruntowych.

Jeżeli osoba wezwana nie stawi się a tok dochodzeń koniecznie tego wymaga, urzędnik sądowy, dochodzeniami kierujący, ustanowi dla niej zastępcę na jej koszta.

§. 20.

Dochodzenia odbywać się będą w obecności dwóch doradców zaufnych, jako świadków sądowych, których wybierze reprezentacya gminy.

c) Przedmiot i tok dochodzeń.

§. 21.

Przedmiotem dochodzeń jest:

1. Sprawdzić dokładność i zupełność spisów nieruchomości tudzież map katastralnych i sprostować, jeźli tak wypadnie, spisy jakoteż kopie map, w razie potrzeby z przybraniem przysięgłego znawcy.

2. Rozpoznać, które parcele gruntowe mają same w sobie stanowić osobne ciała hipoteczne a które połączyć z sobą należy, aby utworzyły ciała hipoteczne.

3. Rozpoznać prawa, z posiadaniem nieruchomości połączone, tudzież służebności polowe lub domowe, na takowych ciążące.

§. 22.

Do rozpoznawania praw i służebności w §. 21 pod l. 3 wzmiankowanych, o ile tyczą się nieruchomości, w księdze gruntowej, zapisanych, można przystąpić tylko wtedy, jeżeli takowe nie są jeszcze wpisane hipotecznie i tylko o tyle, o ile pod względem tych praw i służebności strony zupełnie się z sobą zgadzają.

Dochodzenia co do tych nieruchomości, które nie są wpisane do żadnej księgi gruntowej, rozszerzyć należy tak, aby oraz rozpoznane zostały prawa własności i ograniczenia, którym podlegają właściciele pod względem prawa rozrządzania własnością.

Rozpoznawanie innych praw rzeczowych, w §. 21 pod l. 3 nie wzmiankowanych, mianowicie zaś praw hipotecznych, nie może być w żadnym razie przedmiotem dochodzeń.

O ile tu nie idzie o prawa hipoteczne, które na zasadzie §. 32 ustawy niniejszej do nowych ksiąg gruntowych przenieść należy, rozpoznawanie to jest celem postępowania, które będzie przedsięwzięte w myśl ustawy z dnia 25 lipca 1871 (Dz. u. p. Nr. 96).

§. 23.

Tworząc ciała hipoteczne (§. 21, l. 2) z nieruchomości, które już były wpisane do księgi gruntowej, wziąść należy za podstawę stan posiadania, tejże księdze odpowiadający.

Nieruchomości, nie wpisane do księgi gruntowej a należące do jednego i tego samego posiadacza, który nie żąda, aby utworzono osobne ciała hipoteczne, będą połączone w jedno ciało hipoteczne, o ile połączeniu temu nie stoi na zawadzie przeszkoda ustawowa (§. 5). Czy zachodzi taka przeszkoda, zbadać należy jak najdokładniej i w tym celu wypytać posiadacza, przejrzeć akta sądowe i użyć innych stosownych środków.

§. 24.

Jeżeli się pokaże, że części składowe ciała hipotecznego leżą w innej gminie katastralnej, zbadać potrzeba, które parcele w owej gminie położone, uważać się mają za należące do tego ciała hipotecznego.

§. 25.

Jeżeli strony nie mogą w sposobie przekonywającym udowodnić swoich twierdzeń lub roszczeń, albo, jeżeli wniesione będzie sprzeciwienie się tymże, rozpoznać należy ostatnie rzeczywiste posiadanie a wynik tego dochodzenia służyć ma za podstawę do wszelkich późniejszych czynności urzędowych.

§. 26.

Wynik dochodzeń, jakoteż wszystkie ważniejsze oświadczenia stron wciągnąć należy do protokołu.

Protokół podpiszą osoby sądowe i doradcy zaufni gminy.

Nadto każda strona podpisze swoje oświadczenia; gdyby która z nich odmówiła podpisu, przyczynę tej odmowy zapisać należy w protokole.

d) Sporządzanie i sprostowanie arkuszy posiadania.

§. 27.

Skoro dochodzenia, tyczące się gminy katastralnej, będą ukończone, sporządzić należy arkusze posiadania.

Tak dla każdego posiadacza wyłącznego, jak i dla każdego ogółu posiadaczów spólnych sporządzić należy jeden lub więcej arkuszów posiadania, do których wpisywane będą porządkiem ciał hipotecznych wszystkie nieruchomości należące w gminie katastralnej do jednego i tego samego posiadacza albo do jednego i tego samego ogółu posiadaczów spólnych, tudzież wszelkie wyniki dochodzeń, w §§. 21 i 22 przepisanych a odnoszących się do tych nieruchomości; jeżeli części składowe ciała hipotecznego leżą w innej gminie katastralnej, trzeba to zanotować w arkuszu posiadania.

§. 28.

Arkusze posiadania, jakoteż sprostowane spisy nieruchomości, kopie map katastralnych i protokoły dochodzeń wystawić należy najmniej na dni 30 w urzędzie gminnym albo w innem miejscu, które wyznaczy urzędnik kierujący dochodzeniem, aby każdy mógł je tam przejrzeć.

Kierujący dochodzeniem wyznaczy jednocześnie dzień, w którym będą się odbywały dalsze dochodzenia, jeżeliby wystąpiono z zarzutami przeciwko dokładności arkuszów posiadania.

Dzień ten podać należy do wiadomości przez obwieszczenie które ma być umieszczone w gazecie krajowej i ogłosić go we wszystkich gminach interesowanych i sąsiednich.

§. 29.

Zarzuty przeciwko dokładności arkusza posiadania można wnosić ustnie lub na piśmie, tak do sądu powiatowego, jak nie mniej na dniu, w §. 28 wyznaczonym, do kierującego dochodzeniami.

Jeżeli zarzuty opierają się na takich faktach, które w czasie poprzednich dochodzeń nie były wiadome, zarządzić należy kroki do wyjaśnienia stanu rzeczy potrzebne.

Jeżeli zarzut okaże się uzasadnionym, arkusz posiadania będzie odpowiednio sprostowany.

e) Sporządzenie wykazów hipotecznych.

§. 30.

Skoro rozprawy, których powodem były zarzuty przeciwko arkuszom posiadania, zostaną ukończone, akta tyczące się nieruchomości tabularnych przedstawić należy prezesowi trybunału pierwszej instancyi w którego obrębie leży gmina katastralna, stanowiąca przedmiot dochodzeń, a to do sprawdzenia, czy dochodzenia odbyły się w sposobie ustawą przepisanym.

Jeżeli będą dostrzeżone uchybienia, wydać należy stosowne rozporządzenie w celu ich usunięcia, lub w razie potrzeby zarządzić nowe dochodzenia.

Akta zgodne z przepisami lub sprostowane odesłać należy następnie do sądu, księgę gruntową utrzymywać mającego, który sporządzi wykazy hipoteczne.

§. 31.

Wykazy hipoteczne układane będą według przepisów ustawy niniejszej i przenieść do nich należy osnowę arkuszów posiadania.

Atoli arkusze posiadania, sporządzone w formie wykazów hipotecznych mogą być używane zamiast tychże wykazów, jeżeli wpisy czynią zadość przepisom ustawy o osnowie kart wykazu hipotecznego.

§. 32.

Do wykazów hipotecznych tych nieruchomości, które dotychczas były zapisane w księdze publicznej za gruntową uważanej, przenieść należy wpisy hipoteczne, tyczące się tych nieruchomości, jeżeli przedmiot tychże wpisów odpowiada przepisom powszechnej ustawy o księgach gruntowych. Wpisów już wykreślonych nie trzeba jednak przenosić.

Jeżeli w przypadku, w ustępie 1 §-fu 22 wzmiankowanym, wyśledzono służebność na nieruchomości ciężącą, wpisać należy takową po ciężarach, które mają być przeniesione z urzędu.

Podobnież dawne wierzytelności prywatne względem których nie postarano się o edykt amortyzacyjny ale co do których nastąpiły warunki amortyzacyi, niebędą przenoszone, jeżeli obowiązany wniósł w czasie właściwym prośbę, aby ich nie przenoszono.

§. 33.

Wykaz ciał hipotecznych nie tabularnych, których części składowe leżą w kilku gminach katastralnych, wniesione będą do księgi gruntowej tej gminy katastralnej, w której leży część składowa główna, o czem, jeżeli zachodzi wątpliwość, rozstrzyga oświadczenie posiadacza.

W podobny sposób postąpić należy, jeżeli po założeniu ksiąg gruntowych uzyskane będzie pozwolenie na połączenie kilku ciał hipotecznych w jedno ciało hipoteczne.

Atoli połączenie takie nie może nastąpić przed upływem terminu ustawą z dnia 25 lipca 1871 (Dz. u. p. Nr. 96) do zgłaszania się z prawami obciążaja-

cemi, wyznaczonego, bez względu czy się rozciąga na jeden czy na więcej obrębów sądowych.

Sporządzić należy i złożyć w księdze gruntowej spis wszystkich nieruchomości w gminie katastralnej położonych a należących do ciał hipotecznych nie zawartych w księdze gruntowej tej gminy, albo które na mocy §. 2 ustawy niniejszej nie mają być wpisane do księgi gruntowej. Jeżeli spis ten ma zawierać nieruchomości, wpisane do jakiej księgi publicznej, zamieścić je w nim należycie szczegółami potzebnemi do ich znalezienia.

§. 34.

Skoro w postępowaniu, na mocy ustawy z dnia 25 lipca 1871 (Dz. u. p. Nr. 96) zarządzonem, rozprawy będą ukończone i przeniesienie dawnych ciężarów, jeżeli sąd krajowy wyższy na mocy §. 18 owej ustawy, takowe zarządzi, przyjdzie do skutku; wykazy hipoteczne każdej gminy katastralnej, pooznaczać należy liczbami bieżącemi, jeżeli tego pierwej nie uczyniono i pooprawiać po tyle razem, jak wypada. Stronice każdego tomu będą policzbowane a przełożony sądu napisze na pierwszej karcie ilość stronic i stwierdzi takową swoim podpisem i wyciśnięciem pieczęci urzędowej.

f) Zachowywanie aktów tyczących się założenia.

§. 35.

Skończone księgi gruntowe, tudzież akta, tyczące się założenia ksiąg gruntowych, będą zachowywane w sądach przeznaczonych do utrzymywania tychże ksiąg.

4. Powinności gmin.

§. 36.

Gminy są obowiązane dać lokale w którychby rozprawy urzędowe mogły się odbywać, mieć o nich należyte staranie, opalać je w razie potrzeby a czynności urzędowe popierać niesieniem pomocy jaka będzie potrzebną.

5. Postępowanie w celu uzupełnienia lub odnowienia ksiąg gruntowych.

§. 37.

Przepisy, tyczące się postępowania co do zakładania ksiąg gruntowych, stosować należy odpowiednio i wtedy, gdy się w przyszłości zdarzy potrzeba uzupełnienia księgi gruntowej wpisaniem nieruchomości, niezaciągniętej jeszcze do żadnej księgi gruntowej albo gdy księga główna czyli też jej część zginie lub stanie się niezdatną do użytku i w skutek tego owa księga główna czyli też jej część będzie odnawianą.

6. Nabycie mocy obowiązującej i wykonanie ustawy niniejszej.

§. 38.

Ustawa niniejsza nabywa mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia.

§. 39.

Wykonanie ustawy niniejszej porucza się ministrowi sprawiedliwości, który wyda potrzebne w tym celu rozporządzenia wykonawcze.

Wiedeń, dnia 11 marca 1875.

Franciszek Józef r. w.

Auersperg r. w. **Glaser** r. w.

30.

Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z dnia 16 marca 1875,

którem w myśl §. 39 ustawy z dnia 11 marca 1875 (Dz. u. p. Nr. 29) i na podstawie art. V ustawy wprowadczej do powszechnej ustawy o księgach gruntowych z dnia 25 lipca 1871 (Dz. u. p. Nr, 95) tudzież §. 31 ustawy z dnia 25 lipca 1871 (Dz. u. p. Nr. 96) wydane zostają przepisy wykonawcze o zakładaniu, prostowaniu i utrzymywaniu ksiąg gruntowych w margrabstwie istryjskiem.

Zarządzenie przygotowawcze.

§. 1.

Czas rozpoczęcia i porządek czynności założenia ksiąg gruntowych wyznaczać będą prezesi trybunałów pierwszej instancyi którym nadzór nad zakładaniem ksiąg gruntowych poruczono po zniesieniu się z sądami powiatowemi.

Czynności tych nie można w żadnej gminie rozpoczynać, dopóki sprostowanie katastru, ustawą z dnia 24 maja 1869 (Dz. u. p. Nr. 88) przepisane, nie będzie skończone.

§. 2.

Oznaczając porządek, w jakim dokonywać się mają czynności w gminach, w których już ukończono sprostowanie katastru, należy mieć na względzie z jednej strony siły robocze jakiemi się rozporządza a z drugiej strony potrzeby obrotu.

O ile można dbać o to należy, ażeby czynności z zakładaniem księgi gruntowej połączone, rozpoczęte zostały wkrótce po dokonanem sprostowaniu katastru, szczególnie w tych gminach katastralnych, w których stan posiadania często ulega zmianom.

W razie wątpliwości, te gminy mają pierwszeństwo, w których czynności prawdopodobnie w krótszym czasie dokończone być mogą.

§. 3.

Urzędnik sądowy, któremu poruczone będzie założenie księgi gruntowej dla jakiej gminy, zarządzi przedewszystkiem sporządzenie kopij sprostowanych rysunków indykacyjnych z wypuszczeniem nazwisk posiadaczów tamże wymienionych. Rysunków tych używać należy zamiast map katastralnych.

Następnie należy postarać się o dalsze materyały, czerpiąc takowe z katastru lub ksiąg gruntowych.

Tu wystrzegać się należy sporządzania obszernych odpisów, jeżeli te zastąpić można wyciągami.

§. 4.

W spisie nieruchomości według wzoru I sporządzonym, zamieścić należy najprzód parcele budowlane, a następnie parcele gruntowe według położenia pól w porządku arytmetycznym z ich oznaczeniami w sprostowanym katastrze zawartemi, wypełniając dwie pierwsze rubryki.

Prócz tego w zapiskach według wzoru II sporządzonych zamieścić należy liczby parcel katastralnych, wciągniętych w sprostowanym katastrze dla każdego posiadacza.

Spis alfabetyczny posiadaczów ułożyć należy według wzoru III i wypełnić pierwszą jego rubrykę.

§. 5.

Oprócz materyałów w §. 3 namienionych zebrać należy stósowną drogą wszelkie inne szczegóły, z którychby można zrobić użytek w dochodzeniach przedsiębranych na miejscu.

W szczególności zużytkować tu należy akta sądowe, o ile to stać się może bez obszernych poszukiwań.

§. 6.

Gdy czynności przygotowawcze o tyle już postąpią, że można w przybliżeniu oznaczyć czas w którym się rozpocznie założenie księgi gruntowej, wejść należy w porozumienie z przełożonym gminy w celu zarządzenia, ażeby czynności połączone z zakładaniem ksiąg dały się przedsięwziąć bez zwłoki i bez znacznej przerwy w pracach gospodarskich ludności.

Gminom, tudzież stronom pojedyńczym, które życzą sobie przyspieszenia robót, można pozostawić wolność dostarczenia potrzebnych sił pisarskich.

§. 7.

Przełożonym gminy polecić należy aby wezwali posiadaczów gruntowych w gminie zamieszkałych.

Wzywać można także ustnie.

Należy także zarządzić co potrzeba, aby wezwania sądowe nie doznały zwłoki i aby zastępcy, których sąd powiatowy ma ustanowić, byli zamianowani w czasie właściwym.

Tok dochodzeń.

§. 8.

Dochodzenia rozpocząć należy od posiadaczów, w przygotowanym spisie wymienionych.

Tu należy przestrzegać porządku alfabetycznego, chyba, że dogodniej będzie postąpić inaczej.

§. 9.

Rozprawy, odbywające się z jednym posiadaczem, rozciągać się mają zwyczajnie bez przerwy na wszystkie nieruchomości które tenże posiada jako właściciel wyłączny lub jako spółwłaściciel. Jeżeli zachodzi stosunek spółwłasności, należy zwołać wszystkich spółwłaścicieli i z nimi przeprowadzić rozprawę względem nieruchomości stanowiącej własność spólną.

§. 10.

Rozpoczynając rozprawy obznajomić należy przedewszystkiem posiadacza za pomocą przygotowanych zapisków i rysunku indykacyjnego z posiadłością, do katastru zaciągniętą.

Jeżeli zachodzi wątpliwość, a szczególnie jeżeli zachodzi potrzeba stwierdzenia tożsamości rzeczy nieruchomej, należy także obejrzeć takową na miejscu.

§. 11.

Jeżeli posiadacz twierdzi, iż posiada parcele nie wpisane dotąd na imię jego w sprostowanym katastrze, lub też jeżeli się okaże, iż parcele, za posiadacza których jest wpisanym, kto inny posiada, trzeba zawezwać strony interesowane, o ile to do wyjaśnienia stosunków okaże się potrzebnem.

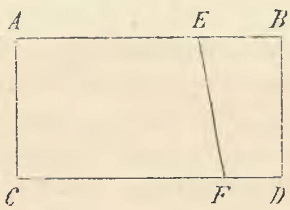
W każdym razie należy utrzymywać wykaz takich zmian celem użytkowania w późniejszych rozprawach ze stronami.

§. 12.

Gdyby się z dochodzeń okazało, że parcela katastralna zmieniła kształt swój, w rysunku indykacyjnym podany, bądź w skutek podziału, bądź to z innego jakiegokolwiek powodu; natenczas, o ile geometryczne zdjęcie obecnego kształtu przez upoważnionego znawcę nie może być dokonane lub gotowym już planem zastąpione, sporządzić należy taki opis zmian, od czasu wykonania rysunku indykacyjnego zaszłych, ażeby takowy umożebnił znawcy uwidocznienie tych zmian na rysunku indykacyjnym (§. 26).

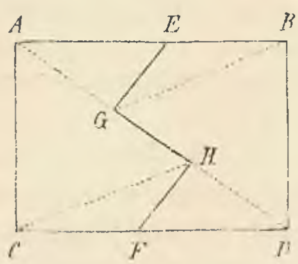
W tym celu zaleca się szczególnie oznaczenie nowych granic parceli przez podanie odległości ostatecznych krańców jednej lub kilku prostych linij, nową granicę, tworzących, od dwóch w rysunku indykacyjnym uwidocznionych punktów.

I tak, jeżeli np. parcela *A*, *B*, *C*, *D*.

linią *E*, *F* na dwie nowe parcele podzieloną została, dość będzie dla oznaczenia na mapie tej nowej linii granicznej, podać odległość punktu *E* od punktów *A* i *B* a punktu *F* od *C* i *D*.

Gdyby jednak linia graniczna na kilka prostych linii miała być podzieloną jak np. na linie *EG*, *GH* i *HF*.

natenczas prócz punktów *E* i *F* musiałby być oznaczony także i punkt *G* podaniem długości linii *AG* i *BG* tudzież punkt *H* podaniem długości linii *CH* i *DH*.

W opisie podawać należy długości na podstawie wymiarów przez osoby interesowane dokonanych lub przez nie uznanych, które to wymiary uskutecznić można łańcuchem mierniczym.

Do opisu dołączyć należy szkic objaśniający, w którym uwidocznione być mają liczby graniczących ze sobą parcel.

§. 13.

Jeśli się okaże, że parcela, do katastru wciągnięta, znikła zupełnie w skutek klęski żywiołowej, albo że istnieje jako parcela nie wciągnięta do katastru, albo że przez podział powstały nowe parcele, lub wreszcie, że wpisy odnośnie do liczb konskrypcyjnych zabudowań i do rodzaju uprawy innych gruntów w katastrze podane, nie zgadzają się z rzeczywistością, natenczas uwidocznić należy zmiany w spisie nieruchomości.

§. 14.

Nowo wykryte parcele oznaczyć należy liczbą następującą według porządku arytmetycznego po ostatniej liczbie parcelowej katastru.

Jeśli liczba parcel przez podziały się powiększyła, nowe parcele oznaczyć należy ułamkami. Jeśli dawna parcela, którą podzielono, była oznaczona liczbą całą, liczba ta stanowić ma licznik ułamka, którym oznaczyć należy wszystkie z podziału powstałe nowe parcele; mianownikami tych ułamków będą liczby szeregu arytmetycznego począwszy od 1. Jeżeli zatem np. parcela oznaczona liczbą 50 podzieloną została na 3 części, oznaczyć należy te nowo powstałe parcele ułamkami, np. $^{50}/_{1}$, $^{50}/_{2}$, $^{50}/_{3}$.

Jeżeli zaś dawna parcela była oznaczona ułamkiem, np. $^{10}/_{4}$, natenczas przeprowadzić należy dalszy podział tej parceli w ten sposób, że się oznacza mianowniki nowych ułamków dalszemi liczbami szeregu arytmetycznego idącemi po mianownikach ułamków zawartych w katastrze.

Gdy więc parcela $^{10}/_{4}$ podzieloną została później na 3 części, jednę z owych parcel oznaczyć należy ułamkiem $^{10}/_{4}$, dalsze zaś dwie parcele, jeśli ułamki $^{10}/_{5}$ do $^{10}/_{8}$ służą już w katastrze do oznaczenia innych parcel, ułamkami $^{10}/_{9}$, $^{10}/_{10}$.

W oznaczeniu parcel według rodzaju uprawy, jeśli jest potrzebne, zastosować należy terminologię przepisaną w §. 16 ustawy z dnia 24 maja 1869 (Dz. u. p. Nr. 88).

§. 15.

Wszystkie nowe oznaczenia parcel, uskutecznione w skutek dochodzeń miejscowych a uwidocznione czy to liczbami, czy to podaniem rodzaju uprawy, uważane będą za tymczasowe póki zgodność z katastrem nie będzie osiągnięta, i będą podane w spisie nieruchomości ujęte w nawias. Nawiasu używać należy i później, ile razy wypadnie oznaczyć podobną tymczasowość.

§. 16.

Zmiany spostrzeżone w dochodzeniach miejscowych pod względem liczby i kształtu parcel katastralnych, jak niemniej opis tych zmian, przydatny do późniejszego sprostowania rysunku indykacyjnego (§. 12), dalej wszystkie zmiany pod względem oznaczenia parcel (§§. 14, 15) należy spisać w taki sposób, ażeby spis ten mógł być udzielony władzy przeznaczonej do sprostowania katastru.

§. 17.

Po ustaleniu liczby, położenia i oznaczenia parcel w posiadaniu jednej i tej samej strony będących, rozciągnąć należy dochodzenie na dalsze szczegóły do założenia księgi gruntowej potrzebne (§§. 21, 22 ustawy z dnia 11 marca 1875 Dz. u. p. Nr. 29).

Pod względem przedmiotów tych dochodzeń przestrzegać należy we wszystkich rozprawach jednego i tego samego porządku, chyba, że dogodniej będzie postąpić inaczej.

§. 18.

Dochodzenia należy prowadzić w sposób najodpowiedniejszy celowi, uwzględniając zarazem przepisy ustawy o zakładaniu ksiąg gruntowych z dnia 11 marca 1875 roku (Dz. u. p. Nr. 29) w związku z powszechną ustawą o księgach gruntowych z dnia 25 lipca 1871 (Dz. u. p. Nr. 95).

§. 19.

Po każdej rozprawie naznaczyć należy w spisie nieruchomości i posiadaczów pozycye, które mają być uważane za załatwione; zarazem należy w razie potrzeby także uzupełnić lub sprostować spis posiadaczów.

Ukończywszy rozprawę z osobami do spisu posiadaczów wciągniętemi, przeprowadzić należy rozprawę co do nieruchomości które w spisie nie są jeszcze oznaczone, jako załatwione.

O Protokołowaniu.

§. 20.

W protokołowaniu rezultatów dochodzeń można powoływać się na zebrane w czynnościach przygotowawczych materyały np. na wymienione §. 4, ustęp 2 niniejszego rozporządzenia zapiski lub też na arkusz posiadania (§. 22) przed założeniem przygotowany, nie powtarzając zawartych tamże dat, skoro tylko dochodzenia stwierdziły prawdziwość i dokładność tychże. Na inne akta powoływać się należy w taki sposób, aby co do tożsamości miejsca powołanego żadna nie zachodziła wątpliwość, i aby miejsce to dało się łatwo znaleść.

W każdym zaś razie należy w krótkości wyrazić na jakiej podstawie opierają się wyśledzone w dochodzeniach prawa własności, ograniczenia wolności rozrządzania i prawa z nieruchomością połączone, tudzież służebności gruntowe, do księgi gruntowej wciągnąć się mające, i na jakiej podstawie opiera się utworzenie ciała hypotecznego.

W ten sam sposób namienić należy o wszystkich oświadczeniach stron, stanowiących istotne przyzwolenie.

Jeżeli zarządzone były ściślejsze faktyczne dochodzenia, wymienić również należy przy protokołowaniu wyniku, podstawy, na których tenże polega.

Skoro strony wyraźnie żądają zaprotokołowania oświadczeń, mających znaczenie prawne, wciągnięcia tychże odmówić nie można.

§. 21.

Można protokołować bądź to na osobnych do każdej rozprawy przeznaczonych arkuszach, które po rozprawach będą ze sobą zeszyte, bądź też spisywać

protokół ciągły. I w ostatnim przypadku należy o ile możności, mieć staranie, ażeby dochodzenia, w związku z sobą będące, były nieprzerwane w protokole, chociażby się odbywały z przerwami.

Strony podpisać mają każdą tyczącą się ich rozprawę.

Skoro protokół stanie się bardzo obszernym, należy policzbować stronnice, i zaopatrzyć go spisem treści, ułatwiającym znalezienie każdej rozprawy.

Sporządzenie arkuszów posiadania.

§. 22.

Arkusze posiadania należy przygotować podczas dochodzeń miejscowych, o ile to uskutecznić się da bez opóźnienia tych dochodzeń.

Dla tych ciał hypotecznych, co do których prawdopodobnem jest, iż daty, z katastru lub z istniejących już ksiąg publicznych, zaczerpać się mające, nie będą wymagały w ciągu dochodzeń sprostowania lub uzupełnienia, — można je przygotować już w czasie czynności przygotowawczych.

Jeźli arkusze posiadania nie będą przysposobione przed ukończeniem dochodzeń, sporządzić je należy w siedzibie sądu powiatowego mającego czynić dochodzenia.

§. 23.

Arkuszom posiadania należy nadać formę wykazów hypotecznych, jeżeli jest rzeczą prawdopodobną, że przed otworzeniem księgi gruntowej nie będzie zarzutów przeciwko wpisom które mają być uskutecznione.

Z wyjątkiem tego przypadku, napisać należy na czele pierwszej stronnicy nazwisko posiadacza, z datami do jego osoby się odnoszącemi; na resztę zaś wpisów użyć należy wzorów na kartę stanu majątkowego przepisanych.

Wpisy do arkuszów posiadania należy oddzielać linią poprzeczną, przeciągniętą przez całą stronnicę.

§. 24.

Jeżeli arkusze posiadania składają się z więcej kartek, trzeba je zeszyć aby się nie podarły przez częste używanie.

Takowe należy policzbować i liczby te zamieścić w spisach nieruchomości posiadaczów.

§. 25.

Arkusze posiadania, które w fascykułach miernej objętości zachowywać należy, jak również resztę aktów tyczących się założenia ksiąg gruntowych, wolno przeglądać tylko pod dozorem upoważnionej do tego osoby.

Sprostowanie rysunku.

§. 26.

Zanim arkusze posiadania wystawione będą na widok publiczny, sprostować należy, jeżeli potrzeba, rysunek indykacyjny, a że sprostowanie wymaga znajo-

mości rzeczy, dokonane być ma przez przysięgłego geometrę, gdyby zaś takiego nie było, przez innego znawcę pod dozorem sędziego.

Mając sprostować rysunek indykacyjny trzeba linie które mają być sprostowane i liczby parcel, które mają być wymazane, przekreślić małemi kreskami, w poprzek, a nowe linie i liczby parcel gruntowych nakreślić czerwono, nowe zaś liczby parcel budowlanych, czarno.

Gdyby w skutek tych sprostowań powstać mogła niejasność, wykonać należy odnośną część rysunku w powiększonym rozmiarze na próżnej części tegoż lub na osobnej kartce, z wyraźnem uwidocznieniem stosunku położenia do graniczących parcel.

W miejscu które ma być sprostowane odwołać się należy do rysunku powiększonego.

Znoszenie się z władzą katastralną.

§. 27.

Po ukończeniu wszystkich dochodzeń miejscowych, wszystkie dostrzeżone zmiany tyczące się dat katastralnych udzielić należy władzy, której poruczonem jest sprostowanie katastru (§. 16) a zarazem wystosować do niej zapytanie, ażali tymczasowe oznaczenia w skutek dochodzeń miejscowych przyjęte, nadal zatrzymane być mogą.

Jeżeli władza na to przystanie, przekreślić należy nawiasy, do tymczasowych oznaczeń dodane.

Jeżeli zaś w skutek doniesienia tej władzy okaże się, że trzeba zmienić oznaczenia tymczasowe, natenczas należy tę zmianę uskutecznić w taki sposób, aby to doprowadziło do zgodności z katastrem.

Korespondencya odnosząca się do wyboru oznaczeń, nie ma jednakże wstrzymywać dalszego toku czynności z założeniem księgi gruntowej połączonych.

Sporządzenie wykazów hipotecznych.

§. 28.

Na wykazy hipoteczne należy używać arkuszy bardzo trwałego papieru, opatrzonych drukowanemi rubrykami, o który postarać się należy według wskazówek których udziela prezes sądu krajowego wyższego.

Każdą kartkę i każdą stronnicę karty stanu majątkowego oznaczyć należy literą *A*, karty własności literą *B*, kartę ciężarów zaś literą *C*.

Karta stanu majątkowego.

§. 29.

Karta stanu majątkowego składa się z dwóch części.

Pierwsza część zawiera oprócz napisu, części składowe ciała hipotecznego.

Do drugiej części wpisać należy prawa z ciałem hipotecznem połączone i służebności gruntowe do posiadłości władnącej przywiązane, tudzież należy tu uskutecznić wszystkie wpisy do karty stanu majątkowego przeznaczone. Jeżeli

w jednej karcie stanu majątkowego zawartych jest więcej ciał hipotecznych, część tę utrzymywać należy łącznie dla wszystkich.

Obydwie części karty stanu majątkowego mogą być według potrzeby pomieszczone na osobnych kartkach, lub na obydwóch stronnicach jednej kartki, lub też wreszcie na jednej stronnicy kartki.

§. 30.

Jeżeli w karcie stanu majątkowego tylko jedno ciało hipoteczne ma być umieszczone, należy używać wzoru IV, jeżeliby zaś więcej ciał hipotecznych tamże miało być zamieszczonych, wzoru V.

W ostatnim przypadku należy umieścić przed każdem ciałem hipotecznem na środku kartki obok nazwy za napis służącej liczbę arabską, którą ciało hipoteczne w wykazie ma być oznaczone.

W razie przeniesienia jednego z tych ciał hipotecznych do innego wykazu, należy w nowym wykazie wpisać dawną liczbę ciała hipotecznego w nawiasie, liczbę zaś dawniejszego wykazu umieścić pod nią w formie ułamka.

Pomiędzy pojedynczemi ciałami hipotecznemi należy pozostawić stosowne miejsce na późniejsze dopiski.

§. 31.

Zwyczajnie każdą parcelę katastralną wpisać należy do pierwszej części karty stanu majątkowego.

Jeżeli jednak więcej parcel katastralnych tworzy razem fizyczną całość np. pole orne, las, łąkę, dom z dziedzińcem i ogrodem, należy je wpisać jako jednę pozycyą, liczby zaś parcel umieścić obok siebie w przeznaczonej na to rubryce.

§. 32.

Części składowe ciała hipotecznego, w rozmaitych gminach leżące, przytoczyć należy w pierwszej części karty stanu majątkowego, gminami. Liczby porządkowe parcel mają się w tym razie rozpoczynać dla każdej gminy z osobna. Przed wyliczeniem liczb parcelowych położyć należy nazwę ich gminy i okręgu sądowego.

Dla gmin położonych w obrębie tego sądu powiatowego w którym utrzymuje się ich księgę gruntową, nie potrzeba wymieniać okręgu sądowego. Po wyliczeniu parcel do jednej gminy katastralnej należących, zostawić należy stosowne miejsce na poźniejsze dopiski.

§. 33.

Spis nieruchomości należących do ciał hipotecznych w innej księdze gruntowej zamieszczanych, który do księgi gruntowej ma być wniesiony (§. 33 ustawy z dnia 11 marca 1875, Dz. u. p. Nr. 29), sporządzić należy według wzoru VI.

Jeżeli do jednej księgi hipotecznej więcej takich spisów ma być wniesionych, oznaczyć je należy liczbami rzymskiemi.

§. 34.

Jeżeli po otworzeniu księgi gruntowej w skutek urzędowej czynności hipotecznej zajdzie potrzeba zmiany liczby jakiej parceli lub też odmiennego ozna-

czenia parcel, lub wreszcie sprostowania mapy, natenczas pod względem tymczasowego oznaczenia, wyszukania stałego oznaczenia, sprostowania mapy i znoszenia się z władzą, której kataster podlega, postąpić należy według §§. 14 15, 26, 27, niniejszego rozporządzenia.

§. 35.

Zmianę dat, mieszczących się w rubryce, która zawiera oznaczenie parcel (Numer domu, rodzaj uprawy), uwidocznić należy z urzędu na podstawie doniesienia właściwej władzy także i po założeniu księgi gruntowej na karcie stanu majątkowego, a w razie potrzeby także i na mapie.

Toż samo rozumieć się ma o zmianach, które poczyniono w katastrze pod względem liczb katastralnych, o ile te zmiany w księdze gruntowej przeprowadzone być mogą, nie napotykając na przeszkody w stanie hipotecznym.

Przeszkodę taką uważa się za istniejącą wtedy, jeżeli zmiana liczb parcel w katastrze nastąpiła w skutek podziału, który w księdze hipotecznej nie jest przeprowadzonym i jeżeli obszar nowo otworzonych parcel nie zgadza się z granicami gruntu, do karty stanu majątkowego, jako osobna pozycya, wpisanego.

Jeżeli taka zmiana w księdze gruntowej przeprowadzić się nie da, zachowywać należy doniesienie władzy katastralnej o tej zmianie obok mapy w urzędzie hipotecznym dopóty, póki nie spełnią się warunki, od których zależy uwidocznienie zmiany w księdze gruntowej.

§. 36.

Skoro do sądu hipotecznego nadejdzie doniesienie o podziale gruntów w katastrze, natenczas strona, która później poda o hipoteczne dopisanie lub odpisanie temu podziałowi odpowiednie, może powołać się na daty użyte w tem doniesieniu dla oznaczenia kawałka oddzielić się mającego, a w takim razie nie potrzeba przedstawiać osobnego planu podziału.

Karta własności.

§. 37.

Kartę własności należy założyć według wzoru VII.

W tych przypadkach, gdzie obydwie części karty stanu majątkowego na jednej zmieszczą się stronnicy, karta własności zajmować może drugą stronnicę tej kartki.

Karta ciężarów.

§. 38.

Kartę ciężarów urządzić należy według wzoru VIII.

Karta ta ma mieć najmniej dwie stronnice.

§. 39.

Jeżeli w dochodzeniach miejscowych wykazano, że istnieje służebność gruntowa, ciążąca na ciele hipotecznem, które nie było dotąd wpisane do księgi

gruntowej, natenczas przed kartą ciężarów umieścić należy kartkę, opatrzoną rubrykami karty ciężarów, z napisem „Dawne ciężary“ (§. 49) i wciągnąć do niej służebnność.

§. 40.

Jeżeli ciało hipoteczne, na którem ciąży służebność gruntowa w dochodzeniach miejscowych nowo wykryta, jest do księgi gruntowej wpisane, służebność tę umieścić należy w zwykłej karcie ciężarów.

Służebność która ma być wpisana po ciężarach z urzędu przenieść się mających, będzie wpisana dopiero po otwarciu księgi gruntowej i aż do tego czasu powinna być wykazana w osobnym na to przeznaczonym zapisku.

Przeniesienie wpisów hipotecznych.

§. 41.

Wpisy, które z księgi gruntowej mają być z urzędu przeniesione do nowych wykazów hipotecznych, pooznaczać należy liczbami w porządku arytmetycznym z zastosowaniem instrukcyi hipotecznej z 12 stycznia 1872 (Dz. u. p. Nr. 5).

Przeniesienie to ma się rozciągać na wszystkie do tego zdatne wpisy, które wciągnięto przed zakończeniem odpowiednich wykazów księgi całkowicie lub częściowo wychodzącej z użytku.

Uzupełnienie wykazów i kart.

§. 42.

Wyznaczając miejsce dla każdej z trzech kart wykazu hipotecznego baczyć należy, ażeby wystarczyło na dłuższy czas.

Gdyby miejsce jednej karty zapełniło się jeszcze przed oprawieniem wykazów hipotecznych, dodać należy stosowną ilość nowych kartek.

Po oprawieniu wykazów hipotecznych, dalszy ciąg karty może być umieszczonym w próżnem miejscu na innej kartce tego samego wykazu. Gdy wszystkie kartki jednego wykazu całkowicie już są zapełnione, ciąg dalszy nowych wpisów zamieścić należy w tomie dodatkowym.

Ten dalszy ciąg, dla którego rubryki kart według wzorów do niniejszego rozporządzenia dołączonych przygotować należy, przeznaczonym jest na zamieszczenie wszystkich dalszych tego samego wykazu tyczących się wpisów.

Związek zachodzący między wykazem pierwotnym a ciągiem dalszym tegoż, należy uwidocznić za pomocą wzmianek tu i tam położonych.

Zewnętrzne wymogi wykazów hipotecznych.

§. 43.

Tworząc wykazy hipoteczne, zatrzymać można arkusze posiadania, w formie wykazów hipotecznych sporządzone, tylko wtedy, jeżeli są wolne od poprawek.

W razie zatrzymania arkusza posiadania należy liczbę jego przekreślić.

§. 44.

Wpisy, podczas sporządzenia wykazów hipotecznych na każdej stronicy zamieszczone, oddzielić należy od siebie poprzeczną linią, idącą przez całą szerokość kartki.

Karty wykazu hipotecznego, jeżeli składają się z więcej srkuszów, należy zeszyć tak aby się nie podarły przez częste używanie.

§. 45.

Wykazy hipoteczne oznaczyć należy liczbami w porządku arytmetycznym i zachowywać w fascykułach średniej objętości. Liczby zachowywanych w jednym fascykule wykazów hipotecznych wypisać należy zewnątrz na przykrywadle.

Należy mieć staranie aby zachowywanych w fascykule wykazów nie rozrzucano w używaniu.

Rejestry.

§. 46.

Gdyby spisy posiadłości i posiadaczów nie mogły być użytemi nadal jako rejestry przedmiotów i osób, należy rejestry te założyć według wzorów dla tych spisów przepisanych z opuszczeniem wszakże rubryki, na liczbę arkuszów posiadania przeznaczonej.

W każdym razie pamiętać należy, aby rejestry zaopatrzone były w poddziały, ułatwiające przegląd, niemniej, aby w nich zostawiono tyle próżnego miejsca, iżby prawdopodobnie wystarczyło na dłuższy czas do zamieszczania uzupełnień.

Uzupełnienia i sprostowania rejestrów mają się odbywać bezzwłocznie po uskutecznieniu odnośnych wpisów hipotecznych.

Postępowanie pod względem prostowania wykazów.

§. 47.

Postępowanie celem prostowania wykazów hipotecznych gminy katastralnej rozpocząć należy o ile możności zaraz po założeniu tych wykazów.

Postępowanie to rozpocząć należy równocześnie dla wszystkich gmin, w których dochodzenia miejscowe odbywały się w tym samym czasie, chyba że szczególne okoliczności co innego zalecają.

Jeżeli zaś księga gruntowa gminy katastralnej zawiera w sobie ciało hipoteczne, którego niektóre części składowe leżą w innej gminie katastralnej, wykaz hipoteczny, zawierający to ciało hipoteczne uzupełnić należy w każdym razie przed rozpoczęciem postępowania prostującego.

§. 48.

Zgłoszenia się względem stosunków posiadania lub własności (§. 7 *a)*, ustawa z dnia 25 lipca 1871, Dz. u. p. Nr. 96) zapisywać należy na tej karcie, na której należałoby wykonać wpis odpowiadający żądaniu.

Tam również takie zgłoszenia się wykreślać należy.

§. 49.

Na zgłoszenia się mające za przedmiot obciążenie ciała hipotecznego, które nie było jeszcze wpisanem do księgi gruntowej [§. 7 *b)* ustawa z d. 25 lipca 1871, Dz. u. p. Nr. 96] otworzyć należy osobną kartę z napisem „Dawne ciężary“ w sposób §-em 39 niniejszego rozporządzenia przepisany, jeżeli to nie stało się już w czasie założenia wykazu hipotecznego.

Na tejże karcie zamieszczać należy wszelkie wpisy odnoszące się do dawnych ciężarów.

§. 50.

Zgłoszenia się względem przeniesienia stanu ciężarów w księdze gruntowej zawartego, z urzędu nastąpić mającego, zanotować należy w zwykłej karcie ciężarów.

§. 51.

Zgłoszenia się i rozprawy, z takowemi w związku będące, należy zaciągać do spisu odrębnie od dziennika utrzymywanego.

Przegląd toku czynności.

§. 52.

Prezesi trybunałów I instancyi mają co kwartał zdawać sprawę o postępie czynności połączonych z założeniem ksiąg gruntowych, sądy zaś hipoteczne o postępie i wyniku sprostowania półrocznie.

Sprawozdanie te należy przedstawić ministerstwu sprawiedliwości za pośrednictwem sądu krajowego wyższego.

§. 53.

Rozporządzenie niniejsze obowiązuje od dnia ogłoszenia.

Glaser r. w.

Wzór I do §. 4.

Spis nieruchomości*)

w gminie katastralnej:

Liczba katastralna	**Oznaczenie parceli** (liczba domu, rodzaj uprawy)	Liczba arkusza posiadania	Liczba wykazu hipotecznego	**Uwagi**

*) Jeżeli ten spis ma służyć nadal za rejestr przedmiotów (§. 46), należy zmienić napis i napisać: „Rejestr przedmiotów do księgi hipotecznej gminy katastralnej . . . .“

Wzór II do §. 4.

Zapiski

zawierające liczby katastralne parcel każdego posiadacza w gminie katastralnej:

Nazwisko i inne wskazówki do oznaczenia posiadania służące	Liczby katastralne	**Uwaga**

Wzór III do §. 4.

Spis*)

posiadaczów w gminie katastralnej:

Nazwisko i inne wskazówki do oznaczenia osoby służące	Liczba arkusza posiadania	Liczba wykazu hipotecznego	**Uwaga**

*) Jeżeli ten spis ma służyć nadal za rejestr osób (§. 46), zmienić należy napis i napisać: „Rejestr osób do księgi gruntowej gminy katastralnej . . . . .“

Wzór IV do §. 30.

A.

Liczba wykazu hipotecznego*) Gmina katastralna.

(Napis.)

Liczba porządkowa	Liczba katastralna	**Oznaczenie parceli** (liczba domu, rodzaj uprawy)	Liczba porządkowa	Liczba katastralna	**Oznaczenie parceli** (liczba domu, rodzaj uprawy)

*) Jeżeli wzór ma służyć za arkusz posiadania, oznaczyć należy liczbę tegoż, literami *B. Z.* (Besitzbogen Zahl, liczba arkusza posiadania) i zamieścić ją pod miejscem na liczbę wykazu hipotecznego przeznaczonem.

Liczba porządkowa	**Wpis**

Wzór V do §. 30.

Liczba wykazu hipotecznego: Gmina katastralna:

Liczba katastralna	**Oznaczenie parceli** (liczba domu, rodzaj uprawy)	Liczba katastralna	**Oznaczenie parceli** (liczba domu, rodzaj uprawy)

Napis: Liczba ciała hipotecznego.

Wzór VI do §. 33.

Liczba spisu: Gmina katastralna:

należąca do ciała hipotecznego:

w wykazie hipotecznym:

gminy katastralnej:

okręgu sądowego:

Liczba porządkowa	Liczba katastralna	**Oznaczenie parceli** (liczba domu, rodzaj uprawy)	Liczba porządkowa	Liczba katastralna	**Oznaczenie parceli** (liczba domu, rodzaj uprawy)

Wzór VII do §. 37.

B.

Liczba porządkowa	W p i s

Wzór VIII do §. 38.

C.

Liczba porządkowa	W p i s	zł.	cnt.